

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010291
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518010291.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu M. Z. V. W. C., v trestnej veci obžalovaného O. C., D.. X.X.XXXX S. H. a Ľ. B.V., D.. XX.X.XXXX S. H., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 12.3.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1) O. C., D.. XX.XX.XXXX S. H., trvalé bydlisko C. XXX, t.č. ÚVTOS a ÚVV Ilava,

2) Ľ. B., D.. XX.XX.XXXX S. H., trvalé bydlisko C. XXX,

s ú v i n n í, ž e

1) obžalovaný W. G., Ľ. B. V. O. C. v bližšie nezistenom čase v noci zo dňa 19.02.2018 do dňa 20.02.2018 v obci Rudník pri obecnom úrade spoločným konaním po predchádzajúcej dohode vnikli do uzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Favorit, evidenčné číslo O., bielej farby a to tým spôsobom, že zatiaľ čo obžalovaný Ľ. B. sedel v aute na ktorom prišli a dával pozor, obžalovaný O. C. V. W. G. prišli k uvedenému vozidlu, obžalovaný O. C. cez vrchnú hranu dverí auta prestrčil špagát pomocou ktorého vytiahol zaisťovací kolík, následne otvoril dvere vozidla a z predného priečinku zobrali peňaženku s dokladmi od vozidla, zo zadných sedadiel 3 ks rybárskych udíc zn. Crivit v plastových obaloch s príslušenstvom a podberákom v celkovej hodnote 240,- eur, štartovacie káble v hodnote 10,- eur, gola sada v hodnote 40,- eur, autolekárníčku v hodnote 2,- eur a z prednej časti vozidla autorádio v hodnote 20,- eur, a tieto veci následne naložili do auta k Ľ. B. a z miesta spoločne odišli, čím svojim konaním spôsobili poškodenú O. G. škodu odcudzením vecí vo výške 312,- eur, pričom obžalovaný O. C. skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 12.12.2017 odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 2T/157/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2017,

2) obžalovaný W. G. V. O. C. v bližšie nezistenom čase v noci zo dňa 19.02.2018 do dňa 20.02.2018 spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do neobývaného rodinného domu so súpisným číslom XX v obci Rudník tak, že pristúpili k drevenému plotu, z ktorého odmontovali drôt, ktorým bol drevený plot pripevnený k stĺpu, následne vošli do dvora patriaceho k predmetnému domu zo strany od lesa, kde sa obžalovaný O. C. rukami zaprel do vonkajších uzamknutých dverí, ktoré v dôsledku vyvinutého tlaku vypadli a vytrhli sa z pántov, na čo obaja obžalovaní vošli do chodby a následne aj do neuzamknutej hospodárskej časti domu odkiaľ odcudzili elektrickú motorovú pílu značky Stihl, v hodnote 200,- eur, potom prešli do ďalšej miestnosti, odkiaľ odcudzili detskú krosnú benzínovú motorku značky LEM, v hodnote 300,- eur, a týmto konaním spôsobili poškodenému S.Í. T. škodu odcudzením vo výške 500,- eur, pričom obžalovaný O. C. skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 12.12.2017 odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e)

Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 2T/157/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2017,

t e d a

obžalovaný 1) O. C.
v bode 1), 2) obžaloby:

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, uvedený čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

obžalovaný 2) L. B.
v bode 1) obžaloby:

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný 1) O. C.
v bode 1), 2)

- pokračovací zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný 2) L. B.
v bode 1)

zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný 1) O. C.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, a to rozsudku č.k. 15T/1/2018-152 zo dňa 22.6.2018, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/128/2018 - 193 zo dňa 17.1.2019, právoplatným dňa 17.1.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

obžalovaný 2) L. B.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému S. T., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. XX náhradu škody vo výške 200 € a to spoločne a nerozdielne aj s W. G. D.. XX.X.XXXX S. H., trvale bytom C. Č.. XXX, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 15T/44/2018 - 296 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2018-325 zo dňa 12.11.2018, právoplatným dňa 12.11.2018.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej O. G., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. X náhradu škody vo výške 232 € a to spoločne a nerozdielne aj s W. G. D.. XX.X.XXXX S. H., trvale bytom C. Č.. XXX, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 15T/44/2018 - 296 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2018-325 zo dňa 12.11.2018, právoplatným dňa 12.11.2018.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený S. T., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. XX odkazuje so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 27.6.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 218/18/3304-43 zo dňa 26.6.2018 na obžalovaných O. C., D.. X.X.XXXX S. H., W. G., D.. XX.X.XXXX S. H. V. Ľ. B., D.. XX.X.XXXX S. H. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, , odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali obžalovaní dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd na neverejnom zasadnutí uznesením vylúčil zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie trestnú vec obžalovaného W. G.Č. stíhaného pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona z dôvodu prednosti konania vo väzobných veciach, pričom v prípade obžalovaného O. C. by súd musel čakať na rozhodnutie o jeho odvolaní, ktoré ešte len bude predložené Krajskému súdu v Trenčíne. Vylúčená vec W. G. sa viedla pod sp. zn. 15T/44/2018.

Obžalovaný O. C. a obžalovaný Ľ. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.3.2019 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaných: áno.

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných a to O. C. v bode 1/, 2/ zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a obžalovaného L. B. v bode 1/ zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie a v súlade s ustanovením § 269 prečítal, resp. oboznámil listinné dôkazy tak ako je uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní a oboznámil spisy Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/157/2016 a 15T/1/2018.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému L. B. ako druh trestu trest odňatia slobody a to na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky, s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 4 roky. U obžalovaného O. C. súd upustil podľa § 44 Trestného zákona od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, a to rozsudku č.k. 15T/1/2018-152 zo dňa 22.6.2018, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/128/2018 - 193 zo dňa 17.1.2019, právoplatným dňa 17.1.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Z odpisu z registra trestov a oboznámeného spisu pritom súd zistil, že obžalovaný O. C. bol doposiaľ trikrát odsúdený za spáchanie trestného činu, prvýkrát rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.12.2016, právoplatným toho istého dňa, sp. zn. 1T/132/2016 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spáchaných spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona podmienčne na 1 rok so skúšobnou dobou na 2 roky a druhýkrát rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.12.2017, právoplatným dňa 13.12.2017, sp. zn. 2T/157/2016 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona podmienčne na 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 14.12.2019. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona rozsudkom č.k. 15T/1/2018-152 zo dňa 22.6.2018, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/128/2018 - 193 zo dňa 17.1.2019, právoplatným dňa 17.1.2019.

Z výpisu z evidencie priestupov vyplýva, že obžalovaný O. C. bol 4 krát postihnutý za priestupok a to za prechod cez dráhu mimo určeného priestoru priechodu, za neuposlušnosť výzvy verejného

činiteľa pri výkone jeho právomoci, porušenie pravidiel cestnej premávky a odcudzenie 4ks elektrónov, pričom vo všetkých prípadoch bola obžalovanému uložená pokuta. Obec Hrachovište obžalovaného hodnotí v podstate neutrálne, nebol predvolávaný ani trestaný na komisii verejného poriadku, do verejnoprospešných prác sa nezapája.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to v štádiu súdneho konania súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). Zároveň u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený, z toho dôvodu u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi.

V prípade obžalovaného O. C. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a to vzhľadom na to, že súd ho v tomto prípade odsudzoval za skutky spáchané v dňoch z 19.2.2018 na 20.2.2018, teda ktoré spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pretože v konaní 15T/1/2018 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 22.6.2018 a tento neskôr nadobudol právoplatnosť. V danom prípade však súd s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, jeho vyhlásenie o vine a postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej oľutovanie mal za to, že trest uložený skorším rozsudkom č.k. 15T/1/2018-152 zo dňa 22.6.2018, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/128/2018 - 193 zo dňa 17.1.2019, právoplatným dňa 17.1.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je možné pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, preto súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu tak ako je uvedené vo výroku rozsudku. Uvedený trest je podľa názoru súdu dostatočný pre obžalovaného za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť a to aj z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o obžalovaného Ľ. B., z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5 krát odsúdený za spáchanie trestného činu, pričom dve odsúdenia má zahladené a v ďalšom sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Odsúdený bol pritom v období od roku 2008 do 2012, posledný krát rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/154/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne za krádež podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol 7 krát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku dopravy. Zo správy Obce Hrachovište na obžalovaného vyplýva, že tento žije na adrese trvalého pobytu s družkou a deťmi, na komisiu verejného poriadku nebol predvolávaný ani trestaný, do verejnoprospešných prác sa nezapája. Neplatí si riadne poplatky za smeti. Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný v období posledných troch rokov pracoval u viacerých zamestnávateľoch (desiatich), pričom naposledy pracoval do 27.3.2018, čo znamená, že do spáchania skutku uvedeného v obžalobe (19-20.2.2018) bol v podstate pravidelne zamestnaný, resp. pracoval na dohody.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného Ľ. B. zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to v štádiu súdneho konania súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). Zároveň u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený, z toho dôvodu u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo v jeho prípade malo vplyv na hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá sa znižovala o jednu tretinu.

Obžalovaného súd odsúdil za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, preto mu ukladal trest podľa odseku 4, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí od 3 do 10 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovaného

prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, znižovala sa postupom podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, z toho dôvodu, konečné rozmedzie trestnej sadzby po úprave predstavovalo trestnú sadzbu 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý druh trest musel súd obligatórne v prípade obžalovaného za spáchaný zločin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, prihliadol aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. Okrem toho súd prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, pričom súd mal za to, že u obžalovaného je postačujúce uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe 4 roky, ktorý trest je za uvedenia zásad pre ukladanie trestu dostatočný tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Súd mal pritom za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je u obžalovaného nevyhnutné a jeho náprava môže byť zaručená lepšie aj podmieneným trestom. V rámci probačného dohľadu súd uložil obžalovaného aj povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a to z dôvodu jednak, že obžalovaný od apríla 2018 nie je zamestnaný, hoci dovtedy pravidelne pracoval ako aj z dôvodu, že mu súd uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Pri ukladaní trestu súd prihliadol aj k tomu, že obžalovaný počas dlhšieho časového obdobia nepáchal trestnú činnosť a jeho náprava môže byť tak zaručená aj trestom podmieneným, pričom boli u neho zistené aj pracovné návyky, preto je možné predpokladať, že bude opätovne schopný zaradiť sa do spoločnosti aj po pracovnej stránke, ktorú povinnosť mu súd v rámci probácie aj ukladá. Zároveň takto uložený trest podľa názoru súdu u obžalovaného L. B. napĺňa všetky znaky zásad primeranosti, zákonnosti a spravodlivosti a spĺňa funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o náhradu škodu, súd zaviazal obžalovaných podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku na náhradu škody poškodenému S. T., D.. X.X.XXXX, H. N. F. Č.. XX vo výške 200 €, nakoľko pôvodne vzniknutá škoda vo výške 500 € vyplývajúca z odborných vyjadrení - S. Ž. zo dňa 8.3.2018 - elektrická motorová píla zn. Stihl v hodnote 200 € a O. S. VIMAD - detská krosová motorka zn. LEM v hodnote 300 € bola ponížená o hodnotu detskej krosovej motorky vo výške 300 € vzhľadom k tomu, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom sp. zn. ČVS:ORP-117/VYS-NM-2018 zo dňa 29.5.2018 bola táto detská krosová motorka vrátená poškodenému S. T..

Rovnako v prípade poškodenej O. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. X pôvodne vzniknutá škoda vo výške 312 € vyplývajúca z odborného vyjadrenia - ALBION Z. W. zo dňa 8.3.2018 spolu v hodnote 312 € bola ponížená o hodnotu jednej rybárskej udice zn. Crivit s navijakom v modrom obale vo výške 80 € vzhľadom k tomu, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom sp. zn. ČVS:ORP-117/VYS-NM-2018 zo dňa 29.5.2018 bola táto udica s navijakom vrátená poškodenej O. G.. Z toho dôvodu súd zaviazal obžalovaných na náhradu škody S. T. vo výške 200 € a O. T. vo výške 232 €, ktorá v úvode hlavného pojednávania uviedla, že si uplatňuje škodu práve v tejto výške. Súd pritom zaviazal obžalovaných k náhrade škode spoločne a nerozdielne aj s W. G., ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená právoplatne rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 15T/44/2018 - 296 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2018-325 zo dňa 12.11.2018, právoplatným dňa 12.11.2018. Ohľadom škody poškodeného S. T., tohto súd zo zvyškom jeho nároku podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.